

SAJTÓSZEMLE EXTRA

- Munkaidőkeret -

2018.11.24.-2018.12.02.

Kedden este volt a javaslat vitája a parlamentben

Kedd este zajlott le a kormánypárti képviselők túlórát növelő javaslatának parlamenti vitája, mely ellen december 8-ára általános tüntetés készülődik.

Az ellenzéki képviselők a keddi esti órákban kezdődő általános vitában több mint négy órán keresztül kifogásolták a változtatásokat, míg nem Lezsák Sándor levezető elnök nem adott szót az ismételt felszólalásokra. Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői zárszavában képtelenségeknek nevezte a kritikákat, az ellenzéki képviselők pedig válaszáat követően kivonultak az ülésteremből.

A képviselőcsoportok vezérszónoki felszólalásait követően Szél Bernadett (független) hangsúlyozta: a törvényjavaslat elfogadása esetén valamennyi ellenzéki párt támogatását kéri majd annak érdekében, hogy a törvénymódosítás az Alkotmánybíróság elé kerüljön.

A vitában számos képviselő szólalt fel, de többnyire a vezérszónoki felszólalásban már ismertetett álláspontokat ismételték meg. Varga-Damm Andrea (Jobbik) azt mondta, hogy 2006-ban Budapestet ennél sokkal kevesebbért gyújtották fel, és ha elfogadják ezt a javaslatot, akkor "Budapestnek égnie kell".

Varga László (MSZP) jelezte, a törvény megszavazása és kihirdetése esetén az ellenzéki pártok összefogva meg fogják találni azokat a demokratikus eszközöket, amelyek "jobb belátásra" térítik majd a kormányt.

Lezsák Sándor levezető elnök jelezte, hogy a házszabály értelmében nem fog már minden bejelentkezett felszólalónak újra szót adni és kérte a képviselőket, hogy a törvényről beszéljenek, ne térjenek el a tárgytól és ne ismételjék meg a korábban már elhangzott álláspontokat.

A következőként felszólaló Varju László (DK) betartva az elnök kérését felolvasta a törvényjavaslat teljes szövegét.

Az összesen mintegy ötórás vita végén Lezsák Sándor a házszabályra hivatkozva nem adott szót több, ismételt felszólalásra jelentkező ellenzéki képviselőnek és lezárta a vitát. Az Országgyűlés alelnöke ezt megelőzően Demeter Mártától (LMP) önméltatlanság, Bangóné Borbély Ildikótól (MSZP) és Szél Bernadettől (független) pedig az ülésvezetés bírálata miatt vontatta meg a szót.

Kósa Lajos előterjesztői zárszavában úgy fogalmazott, "régén hallott ennyi marhaságot", mint amennyit az ellenzék

elmondott a vitában, egyúttal jelezte, az MSZP képviselőinek fizikai fenyegetést megfogalmazó bekiabálásai miatt a házbizottsághoz fordul. Kiemelte, azért is értelmetlennek tartja az ellenzéki kritikák többségét, mert indítványa elfogadása után továbbra is alapszabályként minden munkanap 8 órás, a munkahét pedig ötnapos lesz, nem csökken a pihenő- és munkaszüneti napok száma, a hónap végén pedig mindenkinek meg kell kapnia a bérét.

A Fidesz politikusa hangsúlyozta, a munkavállalók heti munkavégzése a jövőben sem haladhatja meg a 48 órát túlmunka elrendelése esetén sem. Kifejtette továbbá, javaslata nem érinti a rendkívüli munkavégzés szabályait, vagyis azokat a túlmunkákat, amikor valamilyen előre nem látható körülmény indokolja a túlórákat.

Kósa Lajos elmondta, az előterjesztés az előre tervezett túlmunka elrendelését szabályozza, ugyanakkor nem változtat azon az alapvető szabályon sem, hogy a túlmunkát mindig kötelezően ki kell adni szabadnapként a munkavállalóknak.

Kitért továbbá arra is, a javaslat a legtöbb ágazatra nem lesz hatással, ugyanakkor néhány, egyenlőtlen munkavégzést igénylő területen kimondottan hasznos lesz a munkavállalóknak is.

Nincs elég munkás? Akkor mindenki dolgozzon többet!

Az Index írt részletes héttérlet a készülő jogszabálmódosításhoz.

Több fronton is olyan változások készülnek, amelyek növelnék a munkaórák számát a szabadidő rovására. A tervek szerint módosítják a munka törvénykönyvének túlórákra vonatkozó részét, és a közalkalmazottak egy része rosszabbul járhat, mint jelenleg. Eddig is a sokat dolgozó uniós országok között voltunk, de ezzel az élmezőnybe kerülhetünk – a munkaerőhiány miatt szenvedő cégek örömeire és a kizsigerelt dolgozók bánatára.

Az elmúlt hetekben a kormányoldalról benyújtott törvényjavaslatok azt a látszatot keltik, megvan a kormány válasza a súlyos munkaerőhiányra:

MINDENKI DOLGOZZON SOKKAL TÖBBET, MINT EDDIG.

Persze ez csak a rövid távú megoldási kísérlet, a hosszú távú, mint tudjuk, az lenne, hogy mindenki vállaljon legalább két-három gyereket. De mivel ez legkorábban két évtized múlva kezdheti el éreztetni a hatását, arra a Fideszben is rájöttek, hogy kell valami más, ha már a Gyere haza, fiatal! nem jött be, bevándorlókat pedig nem látunk szívesen az országban.

Erre találhatták ki az új irányt, ami a közelmúltban benyújtott több törvényjavaslatból kirajzolódik. Azért merünk itt trendszerűségről írni, mert mind a központi igazgatást (vagyis az államszervezet egy fontos részét), mind a közszféra egy részét, mind a versenyszférát abba az irányba tolnák a tervezett változtatások, hogy az ott foglalkoztatottak munkaóraszámja növekedjen.

Ahol pedig hivatalosan nincs szó hivatalos módosításról, például a közszféra humánszolgáltatási részében (oktatás, az egészségügy vagy a szociális ágazat), ott az alacsony fizetések miatt hallgatólagosan állandósul egy olyan létszámihiányos helyzet, ami sok dolgozótól túlteljesítést kíván meg. Ezeket az alrendszereket a folyamatosan túlórázó munkavállalók tartják a felszín felett, ami egy keserédes kompromisszum

eredménye:

BÁR A LEGTÖBBEN TÖBBET DOLGOZNAK, MINT AZ NORMÁLIS LENNE, AZ ALACSONY KERESETEK MIATT MÉG ÖRÜLNEK IS A PLUSZMUNKÁNAK.

Visszanyesnék a szabadságokat

Időrendben előbb a kormányzati igazgatást újraszabályozó törvénycsomag jött, amelynek közvetlen előzménye a folyamatban lévő nagy közigazgatási leépítés. A közel 200 oldalas

tervezet a megmaradt dolgozók munkarendjét számos ponton megváltoztatná, de ebből csak a fizetésemelést és a házasoknak járó 5 nap pluszszabadságot reklámozta a kormány.

Rendesen megnézve a szöveget azonban kiderült, hogy a fizetésemelés nem jár mindenkinek, csupán a kormánytisztviselőknek (így például a kormányhivatali dolgozók nem kapnak). A házasoknak járó pluszszabadság pedig csak egyszer, az esküvő utáni időszakban használható fel, nincs arról szó, hogy minden házas ember minden évben megkapná (ahogy az némely kormányközeli felületen megjelent).

Ezzel éppen ellentétes előjelű változások rajzolódnak ki a szövegben elsórt passzusokból:

- a központi közigazgatásban dolgozóknak egységesen lecsökkentenék az alapszabadságát 25 napról 20 napra;
- a különféle szinteken járó pótszabadságok mennyiségét is visszavágnák;
- az úgynevezett munkaközi szünetről úgy rendelkezik az új törvény, hogy azt a munkaidőn túl kell biztosítani. Eddig ez nem így volt, ha meghaladta a napi hat órát, akkor a kormánytisztviselőnek a munkaidőn belül napi harminc perc, minden további három óra munkavégzés után húsz perc munkaközi szünetet kellett egybefüggően biztosítani.

A napi 30 perc nem hangzik soknak, de összességében már nem jelentéktelen:

HETI SZINTEN 150 PERCES PLUSZRÓL BESZÉLÜNK, AMI EGY ÉVRE VETÍTVE 13 PLUSZ MUNKANAPOT JELENT.

(...)

A PROBLÉMA, HOGY EZ EGYBEN FIZETÉSCSÖKKENÉST IS JELENT A KÖZIGAZGATÁSI DOLGOZÓK AZON RÉSZÉNEK, AKIKNEK NEM EMELIK A BÉRÉT A MOSTANI KÖRBEN, HISZEN TÖBB MUNKÁÉRT UGYANAKKORA BÉRT KAPNAK MAJD.

Emiatt több érintett is írta levélben az Indexnek, hogy a hivatalában a felmondáson gondolkodnak, mert egyértelműen a munkafeltételek romlásaként élnék meg a változtatást. Ugyanezt a vonalat erősíti az is, hogy az éves szinten 200 órában maximált túlóráért nem kaphatnak pluszpénzt, csak szabadnapot: hétköznapi esetében pont ugyanannyit, pihenőnap esetében kétszer annyit, munkaszüneti nap esetében pedig háromszor annyit.

Egyre több túlóra egyre később kifizetve

A másik nagy port kavaró módosítási tervet olyan súlyosnak látják az érintett szakszervezetek, hogy a nem túl hízelgő „rabszolgatörvény” néven emlegetik. Ez nem egy különálló törvény, hanem a munka törvénykönyvének (Mt.) módosítása, vagyis elvileg minden magyar dolgozót érint, kivételt csupán a közsféra bizonyos részei jelentenek, akiknél külön jogszabály írja felül a Mt. bizonyos rendelkezéseit, például a most változtatni tervezett túlórákeretet is (lásd egy kicsit feljebb a köztisztviselők túlórájára vonatkozó részt).

A Kósa Lajos és Szatmáry Kristóf fideszes képviselők által benyújtott módosítás két sarokpontja:

-az egy év alatt engedélyezett túlórák számát a jelenlegi 250 órától 400 órára növelnék, ami 60 százalékos többletet jelent;

-a munkaadónak elszámolásra rendelkezésre álló időkeretet pedig a mostani 1 évről 3 évre nyújtják, tehát a legrosszabb forgatókönyv szerint lenne olyan, aki csak az elvégzett munka után 3 évvel kapja meg az érte járó fizetséget.

A 400 ÓRA A VASAS SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉG ÖSSZEHASONLÍTÓ TÁBLÁZATA SZERINT EGYÉBKÉNT ÚJ EURÓPA-CSÚCS.

Az képet lsd. a következő oldalon:

Ország	Maximális munkaidő	Küszöbérték, amely felett a munka túlórának számít	Maximális túlóra	Túlóráért járó kompenzáció
Ausztria	Napi 10 óra, heti 50 óra	Napi 8 óra, heti 40 óra	Heti 5 óra, évi 60 óra	+50% juttatás vagy +50% szabadedő
Belgium	Napi 8 óra, heti 38 óra	Napi 8 óra, heti 38 óra	-	+50% juttatás vagy kiváltás szabadedőre
Dánia	Heti 48 óra	Heti 37 óra	Havi 12 óra	Megegyezés szerint
Finnország	Napi 8 óra, heti 40 óra	Heti 40 óra	4 hónap alatt 138 óra, évi 250 óra	A napi első két túlóráért +50% juttatás, a továbbiakért +100%
Franciaország	Napi 10 óra, heti 48 óra	Heti 35 óra	Évi 180 óra	Heti 43 óráig +10%, a továbbiakért +50%
Németország	Napi 8 óra, heti 48 óra	Iparáganként változó	Iparáganként változó	Plusz juttatás, vagy szabadedő megegyezés alapján
Görögország	Napi 9 óra, heti 43 óra	Heti 40 óra	Napi 3 óra	44. óráig +50%, felette 150%
Magyarország	Napi 12 óra, heti 48 óra	Napi 8 óra, heti 40 óra	Évi 250 óra, Kollektív Szerződésben max 300	+50% juttatás, vagy megegyezés alapján szabadedő
Írország	Heti 48 óra	Megegyezés szerint változhat	Napi 2 óra, heti 12 óra, évi 240 óra	+25% juttatás
Olaszország	Heti 48 óra	Heti 40 óra	Évi 250 óra	+10% juttatás
Luxemburg	Napi 10 óra, heti 48 óra	Napi 8 óra, heti 40 óra	-	0,25
Hollandia	Napi 12 óra, heti 60 óra	-	-	Plusz juttatás, vagy szabadedő
Norvégia	Napi 9 óra, heti 48 óra	Napi 9 óra, heti 40 óra	Évi 200 óra	+40% juttatás
Lengyelország	Napi 10 óra, heti 40 óra	Napi 8 óra, heti 40 óra	Napi 4 óra, évi 150 óra	+50% az első két óráért, a továbbiakért +100%
Portugália	Napi 8 óra, heti 44 óra	Napi 8 óra, heti 44 óra	Napi 2 óra, évi 200 óra	+50% az első két óráért, a továbbiakért +75%
Szlovákia	Heti 58 óra	Heti 40 óra	Heti 18 óra, évi 150 óra	+25% juttatás
Spanyolország	Napi 9 óra, heti 40 óra	Heti 40 óra	Évi 80 óra	+18% juttatás, vagy plusz szabadedő
Svédország	Napi 8 óra, heti 40 óra	Heti 40 óra	-	Megállapodás alapján
Egyesült Királyság	Heti 48 óra	Megállapodás alapján	-	Plusz juttatás, vagy szabadedő

**ÚJ EURÓPA
CSÚCS TÚLÓRÁBAN.**

(...)

Kósa Lajos azt nyilatkozta a készülő módosításról, szerinte nem érintené hátrányosan a dolgozókat, sőt, tulajdonképpen a munkavállalói alkupozíciót erősítené a bértárgyalások során. Mint mondta, a törvénymódosítás nem tenné kötelezővé a 3 éves az elszámolást, csak lehetőséget adna rá, „mert vannak olyan iparágak, ahol a versenyképesség ezt kifejezetten megkívánja”.

Szardán aztán újabb nyilatkozatot tett Kósa az törvénnyel kapcsolatban, azt mondta, be fog nyújtani egy újabb módosítót, amely garantálná, hogy „csak a dolgozók beleegyezésével” működhessen a konstrukció. Ami egyébként szerinte nem túlzás, hiszen az EU 416 órában húzta meg a felső határt. Hogy a munkavállalói beleegyezés kitétele alatt pontosan mit ért, azt egyelőre tisztázatlan, mindenesetre ha így lesz, akkor annál nagyobb eséllyel vonatkozik majd a dolgozókra a 400 óra, minél rosszabb az érdekérvényesítő képességük.

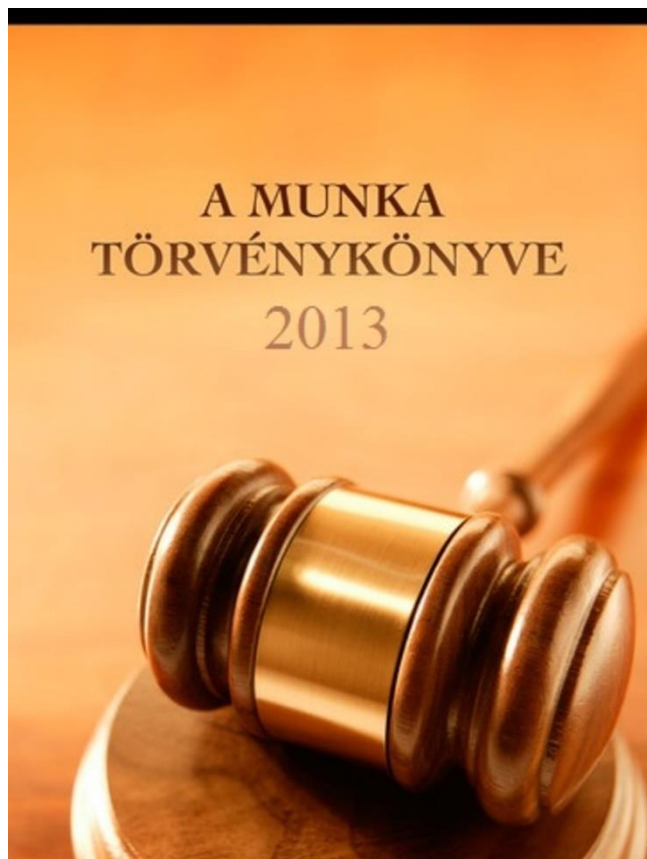
Több millió ember életét változtathatja meg

Hogy a magyar dolgozók hány százalékát érintené a munka törvénykönyvének változása, azt nehéz megmondani: egyrészt a közsférában vannak olyanok, akikre eltérő rendelkezések vonatkoznak a rendkívüli munkavégzést illetően, másrészt a lehetőség hiába adott, nem minden ágazatot érint ugyanolyan mértékben a túlórátatási igény.

A versenyszférában talán a kékgalléros (hagyományos kétkezi munkás) pozíciók azok, ahol a legjellemzőbb a – gyakran illegális – túldolgoztatás az égető munkaerőhiány miatt, na meg azért, mert a cégeknek olcsóbb is kevesebb embert sokat dolgoztatni, mint új státuszokat kialakítani. Az irodai munkákban általában kevésbé jellemző a hivatalosan iktatott túlóra, ezekben jellemzően mindenki heti 40 órára van bejelentve, a műszakok általában rugalmasabbak.

Nem találják a cégek új munkaerőt, ezért inkább kiszigerelik a dolgozóikat, trükköznek, és néha még a bíróságot is bevállalják. Van, aki a pluszpénz miatt még örül is ennek, mások inkább lelépnek.

De valószínűleg nem tévedünk nagyot, ha úgy becsüljük, milliós nagyságrendű dolgozó életére lehet hatással a változtatás. Különösen azért, mert a Mt. változtatásával párhuzamosan arra utaló folyamatok is vannak, hogy bizonyos, ma még

egyértelműen közalkalmazotti státuszok tömegével kerülhetnek át teljes egészében az Mt. hatálya alá. A közalkalmazottak érdekeit képviselő szakszervezetek szerint fennáll annak veszélye, hogy a kormány az egészségügy és a szociális ellátás részeit fokozatosan kiszervezza egyházi fenntartásba, hogy ezzel is nyirbálja a közalkalmazottak számát.

Már így sokat dolgoznak a magyarok

A készülő módosítások tehát abba az irányba hatnak, hogy a magyar munkavállalók többet dolgozzanak, mint eddig tették, és ezt minél kevésbé, illetve minél később kelljen csak plusz pénzbeli juttatással honorálniuk a munkaadóknak.

De mennyit dolgoztak eddig a magyarok nemzetközi összehasonlításban? Ezt közelítőleg meg tudjuk mondani az Eurostat-adatbázis alapján:

EGY KICSIVEL AZ EURÓPAI UNIÓ ÁTLAGA FELETTI A TELJES MUNKAIDŐBEN DOLGOZÓK MUNKAHETÉNEK HOSSZÚSÁGA MAGYARORSZÁGON.

A magyarok átlagosan 40,5 órát dolgoztak egy héten 2017-ben, az EU-átlag pedig 40,2 óra. Az unión belül a legkevesebbet a dánok dolgoznak 37,8 órával (bár hivatalosan Franciaországban a legrövidebb, 35 óra az alap munkahét), a legtöbbet pedig a britek (akik már nem sokáig húzzák felfelé a statisztikát a brexit miatt), náluk 42,1 óra az átlagos munkahét hossza. Ha az EU-n kívüli Európát is számításba vesszük, akkor Izland a csúcstartó 44 órával.

Ha viszont az elmúlt hetekben betervezett törvények változatlan formában átmennek, akkor Magyarország az EU-n belül a legtöbbet dolgozó országok élmezőnyébe kerülhet. Hogy a hazánkban számos egységgel rendelkező német multik szerint ez üdvözlendő fejlemény, azt már tudjuk, de munkavállalók az eddigi reakciók alapján túl boldogok a perspektívától.

A tiltakozásban a szakszervezetek széles spektruma részt vesz, december 8-ára országos demonstrációt hirdettek munka törvénykönyvének módosítása ellen. A kormányzati igazgatást felbolygató törvénytervezet esetében még kérdés, milyen formát vesz az elégedetlenség, a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete (MKKSZ) már eljuttatta javaslatait a minisztériumhoz, de az még nem tiszta, változhat-e a jelenleg bizottsági szakaszban lévő jogszabálytervezet.

https://index.hu/gazdasag/2018/11/29/azt_akarja_a_kormany_hogy_mindenki_dolgozzon_tobbet/

SZERDÁN VOLT EGYEZTETÉS A SZAKSZERVEZETEKKEL – MEGHÁTRÁL A KORMÁNY?

Ha változik is a Munka törvénykönyvében maximum egy évben meghatározott munkaidőkeret vagy a jelenlegi 250 órához képest emelkedik a munkaadók által elrendelhető túlórák száma, akkor a részleteket minden esetben kollektív szerződésben

kell rögzíteni, ebben egyeztek meg a szakszervezetek Kósa Lajos fideszes országgyűlési képviselővel a Parlamentben folytatott tárgyalásokon szerdán. A részletekről nem tudtak megállapodni, ezért az egyeztetések hétfőn folytatódnak.

A parlamentnek Szatmáry Kristóf és Kósa Lajos fideszes országgyűlési képviselők nyújtották be azt a törvénymódosító indítványt, amelynek az elfogadását követően három évre emelkedne a munkaidőkeret elszámolása, és a munkáltatóknak 3 éven belül kellene elszámolniuk a dolgozóknak járó túlmunkák díjával és a szabadnapokkal, illetve 250 órától 400 órára emelkedne az egy évben elrendelhető rendkívüli munkaidő maximális mértéke.

Doszpolyné Mészáros Melinda, a Liga Szakszervezetek elnöke a tárgyalást követően az MTI-nek elmondta, a három éves munkaidőkeretet továbbra is eltúlzottnak és kezelhetetlennek tartják és felhívták a javaslatot betérjesztő országgyűlési képviselők és a kormányoldalt képviselő Bodó Sándor, a Pénzügyminisztérium foglalkoztatáspolitikáért és vállalati kapcsolatokért felelős államtitkárának a figyelmét, hogy a cégek nagy része most sem

használja ki sem a rendelkezésükre álló maximális munkaidőkeretet, sem a túlmunkát. A hétfői tárgyalásig a felek átnézik az uniós irányelvet és megvizsgálják a környező országok gyakorlatát is, ezek alapján folytatódnak tovább az egyeztetések.

Ugyanakkor megjegyezte, előrelépésnek tekinthető viszont, hogy a javaslatot betérjesztő képviselő megígérte, az átlaghoz képest nagyobb megterhelésnek kitett munkarendben - idény jellegű, több műszakos és a megszakítás nélkül - foglalkoztatottak pihenőidejét duplájára emelik. A Liga elnöke szerint Kósa Lajos megértette az érveiket, ezért a szakszervezeti vezető lát arra esélyt, hogy hétfőn már nem azzal a javaslattal találkoznak majd, amely szerdán került az Országgyűlés elé.

Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MaSzSz) elnöke az MTI-nek arról számolt be, hogy a szakszervezet a 400 óra túlmunkát továbbra is aránytalanul magasnak tartja, ugyanakkor megjegyezte, hogy hajlandóak elmozdulni a jelenlegi szabályoktól. A Munka törvénykönyvének szabályai szerint egy dolgozót a munkaadó éves szinten maximum 250 óra túlmunkára, kollektív szerződésnél 300 óra túlmunkára kötelezheti, azaz a szakszervezet hajlandó elfogadni, hogy éves szinten akár 300 óránál is több túlmunkára legyen a dolgozó kötelezve, de a 400 óra túlmunkát nem akarják elfogadni. A szakszervezeti vezető kiemelte, csak akkor lesznek elégedettek a hétfői tárgyaláson, ha addigra a javaslatot benyújtó fideszes országgyűlési képviselők visszalépnek eredeti tervüktől és nem három évre akarják emelni a maximális munkaidőkeretet. A MaSzSz számára ez a tárgyalások sarkallatos pontja, számukra a 3 éves munkaidőkeret elfogadhatatlan - mondta Kordás László.

DE! A kormányinfón viszont Gulyás már cáfolta Kósa és a PM álláspontját. Azt mondta: semmilyen éven túli elszámolást nem támogatnak.

EXKLUZÍV FELMÉRÉS

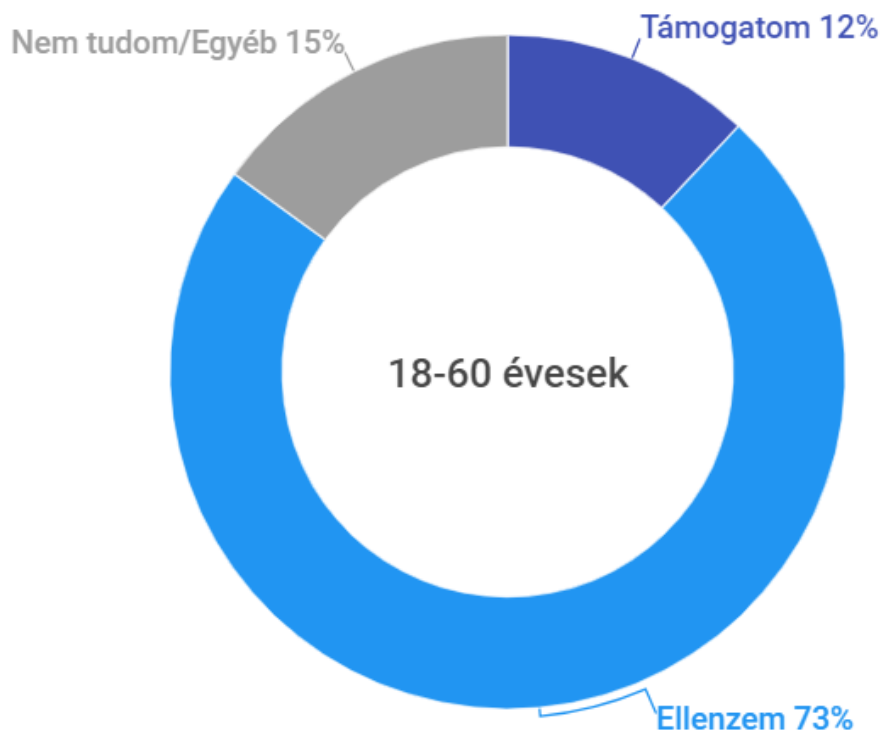
Te támogatsz vagy ellenzed ezt a javaslatot?

18-60 év közötti korosztályra reprezentatív országos kutatás, 600 fő megkérdezésével

18-60 évesek

Érintettek (túlórázók)

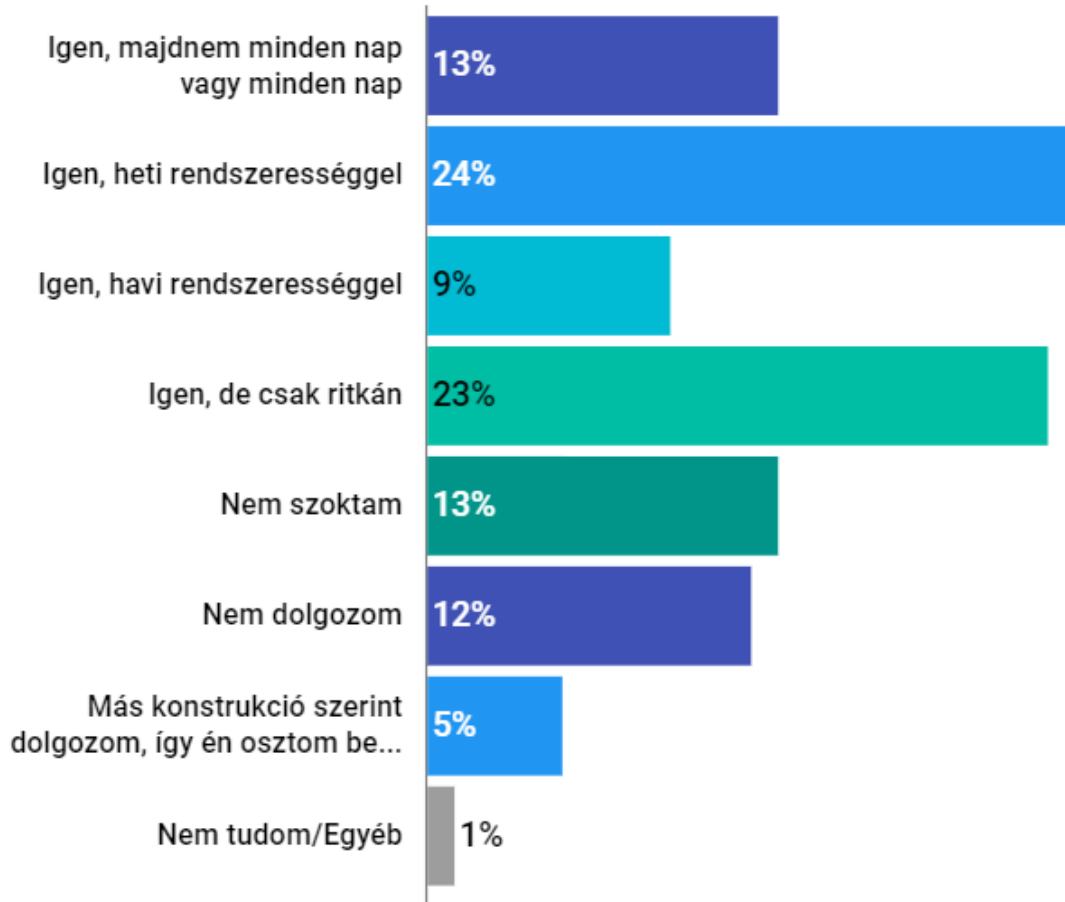

A munkaképes korú lakosság háromnegyede nem ért egyet a rabszolgaörvényként elhíresült javaslattal, azaz nem kér a túlórakeret megemeléséből - derült ki a Pulzus - a Népszavának -, 600 fő megkérdezésével készült reprezentatív felméréséből.

Az elutasítás oka lehet az is, hogy a több mint harmaduk a túlórázásért nem kap pénzt. Ugyanakkor a megkérdezettek csaknem fele legalább havi rendszerességgel, 13 százaléka minden nap szokott túlórázni.

Te szoktál túlórázni?

18-60 év közötti korosztályra reprezentatív országos kutatás, 600 fő megkérdezésével

https://nepszava.hu/3016790_rabszolgatorveny-zavar-az-eroben-hatral-a-kormany-exkluziv-felmeres

TÍZÓRÁS MUNKANAPOK JÖHETNEK

Írماغja sem maradhat ennek a törvénymódosító javaslatnak – szögezte le Csalogány György, az Audi Hungária Független Szakszervezet elnökhelyettese a csak rabszolgatörvényként emlegetett javaslatról, amelyet a Kósa Lajos–Szatmáry Kristóf duó jegyez, és jelentősen kitolná a túlóra keret határait. Az Audi-szakszervezet – egy sor ágazati érdekképviselő mellett – már jelezte, hogy kész részt venni az országos demonstráción is, amelyet december 8-ára hirdettek meg, ha addig nem vonják vissza a javaslatot.

Erre pedig egyelőre nem látszik esély az eddigi fejlemények alapján:

Összehívták a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumát keddre, de ott csak a munkavállalók és a munkáltatók véleménye hangzott el, a kormány nem foglalt állást. És részükről úgy tudni, nincs is szándék további egyeztetésre.

Kósa Lajos egyeztetésre hívta a szakszervezeteket, de a szerdai találkozáson csak annyi „eredménye” lett, hogy esetleg bekerülhet, hogy a kollektív szerződésekben kelljen rögzíteni a maximális túlóra számát, ahogy egyébként ez most is történik.

A törvény nagyon kiszolgáltatottá tenné a dolgozókat,

bármikor elrendelhetnék a túlórákat.

Igaz, hogy a munkavállalóval új munkaszerződést kell kötni.

De ki látott olyan dolgozót, akinek ha a főnöke felkínálja, hogy vagy aláírja az új munkaszerződést, vagy holnaptól nem kell jönnie, az az utóbbit választja? – vetette fel Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnöke.

A rendkívüli kiszolgáltatottság igaz lenne azokon a munkahelyeken is, ahol van kollektív szerződés, ha nem kerül bele a Munka Törvénykönyvébe, hogy a szerződésbe be kell írni a túlóra maximumát.

Ha viszont bekerül, akkor a szakszervezeteknek lesz mozgásterük, alkupozíciójuk. Mondhatják azt a túlóra keret emelésére, hogy nem járulnak hozzá. Vagy mondhatják azt, hogy 350-ig elmehet, viszont cserébe emeljék meg mondjuk 100 százalékkal a túlórapótlékot. Ezért fontos, hogy bekerüljön a Munka Törvénykönyvébe, hogy a kollektív szerződésben rögzíteni kell a túlóra maximumát – magyarázta Kordás László. De erre egyelőre nincs ígéret.

Tízórás munkanapok jöhetnek?

A heti 40 órás munkaidő mellett legfeljebb heti 8 órát lehet túlórázni az alapszabály szerint. Ami jelenthet hatnapos munkahetet, vagy 4*2 óra túlórát, azaz zömében tízórás munkanapokat. Munkaidőkeret esetén pedig átlagban kell kijönnie a legfeljebb 40+8 órának. És persze

a túlórákat úgy is lehet dolgoztatni, hogy minden munkanapra tízórás munkaidőt rendelnek, amíg nincs meg a maximum.

Kordás László legalábbis találkozott már hasonló gyakorlattal.

De hogyan jöhet ki egyáltalán a 400 túlóra? A jogalkotók 50 héttel kalkulálhattak, és heti 8 túlórával. Viszont ha csak a 20 napos alapszabadságot vesszük, akkor sincs évi 50 heti munka, csak negyvennyolc. Igaz, csak két hetet kötelező egyben kiadni (eltérő megállapodás híján). És akkor már helyben is vagyunk, az 50 hétnél.

A szakszervezeti vezető szerint megoldanák a munkáltatók, hogy meglegyen a maximum.

Kósa érvelése olaj a tűzre

A szakszervezetek a maximális 400 túlórát nem tudják elfogadni, legfeljebb kevesebbet, és csak akkor, ha cserébe engedményeket kapnak a dolgozók javára. A hároméves munkaidőkeretet pedig kerek-perec elutasítják. Három év beláthatatlan időtartam, rengeteg jogvitát fog eredményezni – borítékolta Kordás László.

Ezért is hirdették meg a december 8-i demonstrációt.

Kósa Lajos érvelése, hogy a változtatásra a munkavállalók érdekében van szükség, hogy javuljanak az alkupozícióik, csak olaj a tűzre, hergeli a népet, növeli a csatlakozók számát – mondta.

Az Audi Hungária Független Szakszervezet (AHFSZ) már jelezte, hogy ott lesz a demonstráción. Két elnökhelyettesét, Csalogány Györgyöt és Háromi Lászlót kérdeztük, erős szakszervezetként miért tartják ezt fontosnak.

Ki kell állni egymásért

Ahol van kollektív szerződés, ott csak együttdöntéssel (a szakszervezet hozzájárulásával) változtathatók meg jelenleg például a túlóraelrendelés és a munkaidőkeret meglévő paraméterei. Az AHFSZ úgy gondolja, több mint 60 százalékos szervezettség mellett elég erősek és elég szilárd a kollektív szerződésük, hogy a munkáltatóval szemben kellően tudják képviselni a dolgozók érdekeit. A két vezető nem hiszi, hogy ha megszavazzák a tervezetet, náluk át tudná nyomni a cégvezetés, hogy 400 óra legyen a maximális túlóra, illetve három éves a munkaidőkeret.

De ha megszavazzák a tervezetet, jelentős munkáltatói nyomásra számítanak. Félő szerintük, hogy lesznek olyan szervezetek, akik megtörnek idővel. Arról nem is beszélve, hogy ahol nincs kollektív szerződés, szakszervezet sem, és a dolgozó egymagában áll szemben a munkáltatóval, ott még nagyobb lehet a nyomás. Ezért a törvénymódosító javaslatot mindenképpen vissza kell vonni, el kell venni az esélyét annak, hogy a dolgozók olyan kényszerhelyzetbe, a szakszervezetek akkora nyomás alá kerüljenek, hogy ne legyenek képesek ellenállni – mondta Csalogány György.

A Munka Törvénykönyve szabályozásában, a felek korántsem egyenlők. Az ilyen módosítások ráadásul, ellentétben a kormányzati kommunikációval épp a kiszolgáltatottságot növelik. Ezért tervezik, hogy részt vesznek a december 8-i tüntetésen, ha nem vonják vissza a tervezetet.

Az Audi már eddig is spórolt a túlórák tologatásával

Az Audi tudomásuk szerint az egyetlen olyan vállalat, ahol úgynevezett elszámolási időszakot vezettek be, egyévest. Hetente indul új elszámolási időszak (kvázi munkaidőkeret), de csak éves szinten nézik, hogy összességében mennyi volt a túlóra. A pihenőnapokat és a munkaórákat rugalmasan rakosgathatja a cég, éves szinten kell hogy kijöjjön az átlagban heti 48 munkaóra túlórával együtt, és éves szinten nézik a túlórákat is.

Az elszámolási időszak célja, hogy a megrendelésekhez rugalmasan igazodjon a gyártás: ha nincs munka, nem kell menni, csak ha van, és akkor akár hosszabb műszakok is lehetnek. A munkaórák követéséhez jelentős informatikai háttérrel kellett felépíteni, és amióta bevezették, az Audinál drasztikusan csökkent a túlórák száma, amivel jelentős megtakarítást ért el a cég. Nem jellemző, hogy a 300 órát kitöltenék.

Ha a munkaidőkeretet három évre emelik, az elszámolási időszak is három évre emelkedhet elvileg. Ez pedig nem belátható időtáv a dolgozók számára.

Több tucatnyi oldal lenne egy-egy dolgozónak kinyomtatva három évre visszamenőleg a munkaidő nyilvántartása.

Képtelenség ezt áttekinteni. És ahol nincs fejlett informatikai rendszer, ott hogyan követik a hároméves munkaidőkeretet?

Értjük mi, hogy ki kell szolgálni a tőkét... De nem minden áron. Felháborító, hogy nélkülünk akarnak dönteni rólunk – mondta Háromi László.

Aggályos lehet uniós szempontból is

Az AHFSZ szakértői, és munkajogászai szerint az is kérdéses, hogy harmonizál-e az uniós irányelvvel és az Európai Tanács ajánlásával a 36 hónapos munkaidőkeret. Álláspontjuk szerint nem feltétlenül.

Háromi László hangsúlyozta, a munkaidőkeretre vonatkozó uniós irányelvet nem azért hozták létre, hogy a dolgozók nagyobb kizsákmányolását tegyék lehetővé. Azt rögzítik benne, hogy maximum 12 hónap lehet a referencia-időszak. Munkajogászok körében vita tárgya, hogy a referencia-időszak és a munkaidőkeret, illetve elszámolási időszak közé lehet-e

egyenlőségjelet tenni. Azaz hogy a munkaidőkeret és az elszámolási időszak is csak legfeljebb 12 hónapos lehet-e.

<https://24.hu/belfold/2018/12/01/tizoras-munkanapok-johetnek-a-rabszolgatorveny-miatt/>

A SZAKSZERVEZETEKET IS KRITIKA ÉRI

Gulyás Erika véleménycikke.

Ideje lenne egy kicsit magukba szállni a szakszervezeteknek! Most is addig számolgatták, hány túlóráat lehet a dolgozók nyakába sózni egy évben, míg a Fidesz azt nem mondta: tényleg, mi is pont erre gondoltunk. Legyen 400 óra!

És ez nem vicc. Két munkaügyekhez kiemelten értő fideszes politikus egy napsütéses őszi napon átlapozhatta a Népszava tavaly áprilisi számait, és rábukkant a Munka Törvénykönyve akkor tervezett módosítására. Kósa Lajos és Szatmári Kristóf (aki saját zöldségboltja egyetlen alkalmazottja után sem tudta kiszámolni az adókat) azt gondolta, megpróbálja megint letuszkolni az ellenzék és az érdekvédők torkán, hogy a túlórák elszámolásának időkeretét a mostani (és tavalyi) egy évről tolják ki háromra. A kutya nem emlékszik majd, hány túlórája volt, csak jól járhatnak a cégek. A VKKSZ szakszervezeti szövetség akkor kiszámolta, hogy az iparban dolgozókat akár évi 400 túlórára is lehetne kötelezni, s a két „munkaügyi szakértő” emberei most ezt a konkrét számot írták bele a szövegbe, szondázva a szakszervezeteket: na, ehhez mit szóltok?

A tiltakozás idén is ugyanakkora, mint tavaly, amikor a választás előtt a bizottság végül visszavonta a tervet. Most annyit tudtak elérni a szakszervezetek, hogy a vállalatoknak kollektív szerződésben kell rögzíteni a dolgozók képviselőivel a túlóra elszámolásának helyi feltételeit. Megint engedett a Fidesz, bár jövőre újra próbálkozhat, hisz nyoma sincs annak a 2015-ös ígéretének, hogy előzetes egyeztetéseken a teljes Munka Törvénykönyvét újraírják. Ráadásul idén nemcsak ezt az egy ajándékot akarta a kormány becsomagolni a munkahelyi karácsonyfák alá, hanem ott a cafetéria megvonása, a köztisztviselők és a rendvédelmi szervezetek nem hivatásos tagjaitól elvett öt nap szabadság, kötelező munkaidejük megnövelése is. Az illiberálisok láthatóan szeretnék túljutni a legfájdalmasabb munkaügyi intézkedéseken, hogy három év múlva, a következő választási kampányban elég legyen kiosztani néhány tábla Tibi csokit, ami a többséggel elfeledteti, hogy mennyit rontottak a helyzetükön.

A szakszervezetek tiltakoznak az utólagos egyeztetések és a munkás-, meg családgyilkos törvénytervezetek miatt; demonstrációkra készülnek; s ahol nem sikerül megállapodni a

cégvezetéssel, ott helyi sztrájkokat fontolgatnak. A Magyar Szolidaritás Mozgalom radikálisabb fellépésre sarkallná őket, az ellenzék jó témát talált, hevesen szidhatja a kormányt, az meg hagyja magát. Megszokott forgatókönyv ez már.

Történni azonban csak ott történik valami a dolgozók érdekében, ahol van erő. Az Audi Hungária Független Szakszervezet a győri gyár 12 ezer dolgozójából több mint 8 ezer tagot tudhat maga mögött. „Nein, danke” – ezzel a rövid üzenettel tették helyre tavaly a kormányt és a gyár vezetőit a „rabszolga-törvény” első változatának bejelentésekor. Most is azt mondják: „Nálunk nem lesz 36 hónapos munkaidőkeret!”. Nekik elhisszük, de mi lesz azokon a munkahelyeken, ahol se szervezettség, se szakszervezet? Tényleg lépni kellene.

https://nepszava.hu/3016804_rabszolga-torveny-2-0